

udføre Arbejde, der hidtil er blevet udført af Fangerne. Hvad nu angaar Hjælpen til Sygeplejerstuen, skal det bemærkes, at denne ikke kan stilles ganske i Klasse med Sygeplejerstuer paa Sygehuse. Som Følge af Sygeplejerstuenes Stilling som tjenende Straffeanstalten har hun adskilligt Arbejde, der falder uden for selve Sygeplejegerningen. Det er saaledes fremhævet, at Sygeplejerstuen har at føre et særligt Tilsyn med de kvindelige Fanger, der ere diegivende, og af dem gives der ikke saa ganske saa paa denne Straffeanstalt. Paa Grund af Forholdene fordre disse Kvinder ogsaa uden for egentlige Sygdomstilfælde en hyppigere Betjening end den, der ellers ydes Fangerne. Denne Betjening er hidtil bleven udført af Fangerne, men den skulde sigen nu udføre ikke alene af Hensyn til, at Arbejdet maa henføres til egentligt Bigearbejde, men ogsaa af Hensyn til den egentlige Sygeplejegerning, som Sygeplejerstuen ikke kan udføre, naar hun i det givne Øjeblik skal betjene de diende Kvinder. At lade denne Betjening som hidtil udføre af Fanger, vil nemlig ikke være heldigt. Naar saadanne diegivende Kvinder henfides i Cellefængsel, og man skal benytte andre Fanger til Betjening, er det klart, at den Isolation, der skal følge med Afsoning af Straffen i Cellefængsel, i Virkeligheden bliver illusorisk. Men der er ogsaa andet Arbejde, der hidtil har været udført af Fanger, som man ønskede at denne Bige skulde udføre. Dertil hører saaledes Renlighedsarbejde af Anstaltens Kontorer, som ligge uden for Anstalten. Det er klart, at man under dette Arbejde er ude af Stand til at udelukke Fangerne fra Samværet med Personer uden for Anstalten. Jeg skal saaledes meddele, at det hedder sig, at en kvindelig Fange, der var i Færd med at polere Binduer i Kontoret, faldt ud af Vinduet og ned paa Gaden. Hun var saa skikkelig at gaa hen til Portneren og selv bede om at blive lukket ind igen; men hun kunde jo have benyttet Vejledningen til at tage Udgangsbillet og kunde ogsaa have konfereret med andre uden for Anstalten. Det er disse forskellige Hensyn, som gøre, at man ønsker denne Bige ansat, altsaa navnlig for at gennemføre Isoleringsstyret, hvor det skal anvendes, og forhindre Forbindelse mellem Fangerne i disse Anstalter og Folk udenfor. Jeg haaber efter disse Oplysninger,

at denne Udgiftspost vil blive bevilget ved 3dje Behandling.

Den meget ærede Ordfører udtalte sig temmelig afgjort for Vedtagelsen af Uændringsforslag Nr. 43 og 44; men jeg nærer dog ogsaa der det Haab, at der kunde være Mulighed for, at man kunde genne de paagældende Udgiftsposter ved 3dje Behandling med deres fulde Beløb. Hvad angaar Anlægget af den Vej, som Nr. 43 omhandler, gaar Forslaget ud paa, at Bevillingen dertil: 2,792 Kr. nedsættes med 792 Kr., altsaa med et Beløb af mellem $\frac{1}{3}$ og $\frac{1}{4}$. Der kan uden Tvivl ikke være Tale om, at Vejen kan anlægges for et saa betydelig nedsat Beløb, saaledes som den var paatænkt anlagt. Man havde nemlig tænkt sig Vejen anlagt bredere end i og for sig nødvendigt for Færdselen til de paagældende Hølliger, idet man havde tænkt sig denne Vej tillige anvendt som Turnleplads for Funktionærernes Børn, der, hvis de ikke kunne faa denne Turnleplads, ere henviste til at lege paa Plæner og Veje, som ligge lige ved Straffeanstalten, hvad der haade turde være lidet anbefalelsesværdigt og heller ikke stemmende med god Orden. Og i Virkeligheden var det slet ikke noget stort Beløb, som var foreslaaet, idet det var paatænkt i saa vidt Omfang som muligt at benytte den Arbejdsstyrke, man har ved Anstalten. Jeg haaber, at denne Oplysning vil bidrage til, at dette Forslag bliver taget op til fornyet Overvejelse inden 3dje Behandling, og at man saa vil bevilge det fulde Beløb. — Uændringsforslaget Nr. 44 angaar Istandsættelsen af Enteltceller m. m. i Horsens Straffeanstalt, hvortil der er begæret en Bevilling af 10,500 Kr., der foreslaas nedsat til 8,000 Kr., altsaa omtrent med $\frac{1}{4}$. Følgen af, at jeg ikke erholde mere end 8,000 Kr., vil være den, at det ikke vil være muligt at indrette hele det Antal Enteltceller, hvortil Pengene til Dels ere bestemte at skulle bruges. Jeg siger til Dels, thi man maa lægge Mærke til, at de 10,500 Kr. ikke alene skulle bruges til ny Celler, men at et ikke ubetydeligt Beløb deraf skulde anvendes til Anskaffelsen af en Varmtvandsledel som Reservereddel for Opvarmningsanlægget. Hvad angaar de ny Celler, da er det jo oplyst i Anmærkningerne til Finanslovsforslaget, at deres Indrettelse vil udkræve meget betydelige Reparationsarbejder. Der